

RESTAURACE NA STATKU

Připravujeme

pro Vás obědy, večere ale i jakoukoliv výjimečnou událost na Vaše přání, ať už oslavu narozenin, promoci, třídní srazy, firemní večírky, svatby a další.

Pořádáme různé akce jako např. zábavy, zvěřinové hody, rybi hody a jiné. Momentálně pro Vás připravujeme také karneval pro dospělé, který se bude konat v sobotu 31. 10.

Lze si objednat
jídlo sebou.
Budeme se na Vás těšit

Otevírací doba:

Pondělí - 11:00 - 23:00
Úterý - 11:00 - 23:00
Středa - 11:00 - 23:00
Čtvrtek - 11:00 - 23:00
Pátek - 11:00 - 02:00
Sobota - 14:00 - 02:00
Neděle - 14:00 - 23:00

Kontakt: Restaurace Na Statku, Veleňská 48, 250 73 Přezletice
Telefon: 774 879 792, E-mail: nortino@seznam.cz

MANDL „U KŘENŮ“

Nabízíme

MANDLOVÁNÍ, PRÁNÍ, ŽEHLENÍ

od kapesníků až po stany...
pečlivě, rychle, za rozumný penízek

OTVÍRACÍ DOBA:

Pondělí: 15,00 - 19,00
Středa: 15,00 - 19,00
Pátek: 15,00 - 19,00

TĚŠÍME SE
NA VAŠI
NÁVŠTĚVU.

Prodejna KU-Ž-EL

vás srdečně zve „na prohlídku“ nového zboží
pro podzimní a zimní sezónu.

Zejména jsme mysleli na přípravu zahrádek na zimu – rozšířením zahradnických potřeb; na Dušičky – velkým výběrem umělých balených kytic a hřbitovních svíček; v neposlední řadě již naskladňujeme nádherné vánoční zboží. Nabízíme vám tak široký sortiment rozličného zboží, který pro vás stále obměňujeme.

Do konce roku pro velký zájem prodlužujeme
prodejní dobu ve středu do 19 hodin.

Moc se na vás těší vaše prodejna KU-Ž-EL

Nabízím rychlé provedení menších stavebních prací

(i drobné dodělávky a opravy),
dále práce údržbářské (domácnost i zahrada),
výkopové, malířské i lakýrnické
včetně pomoci při vyklizení půd, sklepů, atd.

Miroslav Vocásek – 728 248 505

Oznámení OÚ

- Rádi bychom pomohli umístit do dobrých rukou dvě štěnátka malého hnědého srnčího pinče.
Kdo by měl zájem, volejte na číslo 774 965 112 paní Řachové.
- Vážení občané,
chcete si popovídat a venku je nevlídno??
Potřebujete nahlédnout do vypůjčené knihy??
Pro tento účel jsme upravili společenskou místnost u „Křenů“ (proti knihovně) a k dispozici je Vám každé pondělí od 16 hodin.
Obecní úřad Přezletice

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE, PROSÍM
AŤ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obecní úřad Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vreclonová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Slunéčko.
Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

17

ZDARMA

Přezletice • září/2009

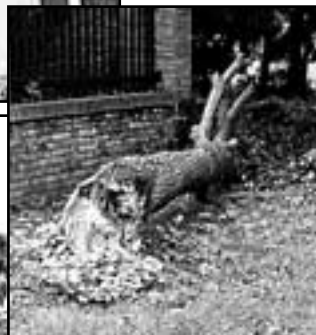
ZPRÁVY Z KOMISÍ OBCE

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Zahradní sezóna vstoupila do své poslední třetiny a s ní i pravidelný sběr bioodpadu. Jiště nejsem sama, kdo si všiml, že kontejnery jsou využívány stále víc a víc – proto děkují všem, kdo si připravuje odpad ze své zahrádky na 2.a 4. sobotu v měsíci a nevyhazuje ho za plot či do nejbližšího okolí.

I když výjimky se samozřejmě najdou a začátkem léta se se železnou pravidelností objevovaly velké černé pytle se zbytky růží nebo břečťanu na Vиноřské u kontejnerů na tříděný odpad. Dotyčný spoléhal na to, že pracovníci obce tento odpad odvezou (nikoliv ZADARMO, obec musí platit za skládání zeleného odpadu!), protože udržovat čistotu v obci na veřejných prostranstvích patří do náplně jejich práce, že.

Letošní letní počasí s bouřkami a vichřicemi napáchaly značné škody na stromech v obci. V Zahradní ulici vichřice vyvrátila lípu, která se našťastí opřela jen o zeď zahrady a ne o střechu těsně vedle stojícího domu.

Další lípa padla v ulici Cukrovarské u rybníka. Rybník vůbec letos vítr nějak přitahuje, protože zkraje června se zlomila a spadla do vody vrba jáva u schodů na fotbalové hřiště a při doposud největším vichru v červenci se zlomila i stará mohutná smuteční vrba. Zůstal po ní vysoký pařez, který přímo láká k posezení strážce a ochránce rybníka - přezletického vodníka.

Začátkem prázdnin byly konečně ořezány nebezpečné větve na topolech u cesty do Ctěnic. Bohužel týden na to bylo potřeba povolát naše dobrovolné hasiče, protože po větrné smršti se ulámaly další mohutné větve, které visely nad cestou.

Tímto moc děkují členům přezletických dobrovolných hasičů za rychlou pomoc při odstraňování následků bouře a vichřic. A také za toho krásného vodníka!

Během měsíce září by se v obci měly objevit zásobníky s jednorázovými papírovými sáčky na psí výkaly. Měly by být rozmístěny na deseti místech v obci, a to buď u větších „zelených“ ploch či na místech, kde se pravidelně s pejsky chodí. „Plně sáčky“ lze bez problémů odhodit do jakéhokoliv odpadkového koše. LC

SPRÁVA OBCE

nový hladký asfaltový potah – tak hladký, že by to mohla být báječná bruslařská dráha. Přece si golfisté nebudou ničit svá drahá auta, to je přece jasný. Lito to ale přijde.

První část výstavby Zlatého kopce finišuje a tak jsme se začátkem září dočkali pořádného chodníku do Vиноře a maminky s dětmi i všichni pěší se nebudou muset proplétat mezi stojícími auty na Zákazu zastavení nebo uskakovat dvěma míjějícím se „závodníkům“.

Na konci srpna začaly stavební práce na dotažení chodníku z naší obce do Vиноře i na straně vionořské. KONEČNĚ se po několika letech dohadů o vlastnictví pozemku podařilo úřadu městské části Prahy 9 pozemek získat a průchod velmi

Na začátku prázdnin byl konečně vylepšen chodník od vodoteče k autobusové zastávce naproti Bervidovi; a to včetně části vozovky podél tohoto chodníku. Tento kousek silnice a také nově udělaný pás podél výstavby Zlatého kopce se už skutečně může nazývat silnicí (konečně má pořádný podklad a není to udusaná hlína se slabou vrstvou šterku politá asfaltem) a je opravdu velká škoda, že nám byla na krajském úřadě zamítnuta dotace na rekonstrukci této i vlastně všech průtahových silnic v obci. On kraj má asi jiné priority, jak se může přesvědčit ten, kdo jede ze Zelenče do Čelákovic přes Mstětice (golfové hřiště) či ze Záp do Mstětic. Původní silnice nebyly ve srovnání s našimi vůbec špatné, přesto mají

nebezpečnou zatáčkou podél Ctěnického háje už bude možný po novém vyvýšeném chodníku a rodiče dětí, chodících pěšky do školy, budou snad moci bezpečněji spát. Chodník byl dokončen k prvnímu školnímu dni.

V srpnu pracovníci obce ve spolupráci s firmou Heinsch vyčistili vodoteč pod obcí, v lokalitě zvané Pod Zahrady (nyní výstavba bytového komplexu Zlatý kopec) od násosů bahna, ale bohužel jiných kalů, které byly do vodoteče neoprávněně vypouštěny. Zároveň vyčistili i část vodoteče pod Bervidem, na dočištění zbylé části se obec bohužel nedohodla s majitelem pozemku. Bohužel si stále někdo starou dešťovou kanalizaci v obci plete s kanalizací splaškovou, což dokumentují fotografie a hlavně zápach na místě. **VELKÉ UPOZORNĚNÍ** – už zbývá jen rok do uplynutí lhůty pro připojení jednotlivých domů na hlavní kanalizační řad obce; lhůty, ke které se zavázali ti, co byli osvobozeni od poplatku dle OZV o zhodnocení pozemku připojením na VaK!

Skončila i rekonstrukce vozovky v horní části ulice Zahradní a ulice Na Váze. Jen byl finišerem položen asfaltový koberec, začaly stížnosti na neukázněnost některých řidičů, kteří pochopitelně využili rovné silnice k velmi rychlé a nebezpečné jízdě. Tato ulice byla účelově vyprojektována s úzkou vozovkou, aby se projíždějící auta musela vyhnout jen na místech k tomu určených či počkat na průjezd auta na křižovatce. Tímto mělo být dosaženo zpomalení průjezdu touto ulicí, protože umístění retardérů (což si již někteří obyvatelé Zahradní ulice přejí) se z hlediska velké hlučnosti při jejich přejíždění nedoporučuje.

Dále zde obec záměrně neumístila dopravní značky s vymezením hlavních a vedlejších ulic – všude platí PRAVIDLO PRAVÉ RUKY! Konečně se obyvatelé těchto ulic dočkali kvalitní ulice, ale místo spokojenosti nad pěknou ulicí se opět musí rozčilovat nad chováním některých řidičů. A asi bude hůř, protože tento úsek ulice je dost dlouhý a vzhledem k tomu, že obec nezískala dotace na vybudování chodníků a míst k parkování, dojde zaručeně i k jízdě po zelených pásích, protože proč by někdo čekal, než projede protijedoucí auto, že! Obec i nadále intenzivně jedná o možnosti získat peníze na vybudování chodníků, ale bude záležet na všech řidičích, zda si budou vážit

nové ulice či budou jezdit a parkovat na chodníku jako v dolní části Zahradní.

Konečně byly dotaženy do konce i zahradní úpravy nebezpečných částí Zahradní ulice – zasetá tráva a osázeny půdopokryvné rostliny (ty byly vysázena na šikmi-

nách za účelem zpevnění svahu), na podzim se chystá výsadba nových stromů. Kořeny lip v dolní části ulice byly bohužel při rekonstrukci (a zejména výkopovými pracemi – elektrické dráty v zemi) silně narušeny a staly se nebezpečnými, což dokazuje i vyvrácená lípa po letní vichřici. Na doporučení odborné zahradnické firmy budou postupně káceny a nahrazovány stromy novými, vhodnými pro uliční zástavbu.

První část výsadby proběhne již na podzim ve střední části zahradní ulice.

Posvícenský víkend již rozzářila zrestaurovaná KAPLIČKA PANY MARIE. Náklady na její opravu byly částečně pokryty z finanční dotace na obnovu drobné památky ve výši 20.000 Kč, kterou obci poskytl Středočeský kraj na základě doporučení Komise pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Rady kraje. Celková oprava stála skoro 90.000 Kč a ZO obce zbylou částku hradi- lo ze svého rozpočtu, což si odhlasovalo na svém jarním zasedání. Zde jen malá odbočka

– kaplička byla zrestaurovaná odbornou firmou pana Příbyla a postup i způsob oprav byl schválen znalcem z Památkové péče; na základě jeho posudku bylo požádáno „na kraji“ o dotaci na opravu naší kapličky. Při podrobném zkoumání kapličky bylo například zjiště-

no (pro mne velké překvapení), že původní andělíčky po stranách zvoničky byly vytesány z pískovce bez jakékoliv barevné úpravy. Teprve „zub času“ zapracoval a sošky se začaly drobit, což vedlo k jejich „opravě“ – odpadlé kousky byly dosádrovány a pro zakrytí oprav byly nabarveny. Ve zprávě Památkové péče bylo proto doporučeno vrátit andělíčkům jejich původní

podobu. A tak se nám naskýtá trošku nezvyklý pohled na andělíčky, kteří už za těch pár dní dostali přezdívkou „Obamovi andělíčky“ (já jim tajně říkám andělíčky-mouřeníní). Bohužel se nepodařilo do posvícení dokončit všechny práce, zejména štukatéřské, a tak si na všechny štukové ozdoby po obvodu kapličky musíme ještě chvíli počkat.

Po skončení stavebních prací při rekonstrukci ulic došlo i k odstranění dočasných skládky stavebního materiálu na obecním pozemku na poli směrem na Ctěnice. Obec nechala na své náklady zlikvidovat i zbytky stavebního materiálu u plotů rodinných domů. Chceme důrazně upozornit, že objeví-li se zde opět nějaký odpad, bude s majitelem přilehlého pozemku zavedeno správní řízení dle OZV o pořádku v obci a nakládání s odpadem. IR

KULTURA

Konec školního roku a začátek prázdnin se letos neslavil ve Ctěnicích, ale děti s rodiči a další zájemci s námi mohli vyrazit autobusem na výlet na zámek Loučeň. Tento zámek nedaleko od Prahy láká návštěvníky kromě klasické prohlídky interiérů především na velké množství labyrintů a bludišť ve svých zahradách.

A bloudilo se ostošest, protože zejména malé děti zmizely v bludišti z jehličnanů a maminky či babičky musely voláním zjišťo-

ZPRÁVY Z KOMISÍ OBCE

pokračování

vat, kde jejich ratolesti jsou. Mohly si našťástí pomoci výstupem na pozorovatelnu a zabránit tak zavrácení „pláči ztracených dětí“.

Všichni se našťástí našli a po zaslouženém občerstvení zmrzlinou se vyrazilo domů. V autobuse to tak příjemně houपालo a houपालo a hou.... chr chr

Dva měsíce „volna“ utekly jako nic a na jednou je tu **Rozloučení s prázdninami**. Začátek školy a s ním zase pravidelné školní povinnosti, na to se snad těší už jen prvňáčkové. Aby ten „start“ dětí tolik nebolel, mohly si přijít v sobotu 5. září užít odpoledne plně her. Tentokrát byla pořadatelem spíše místní ODS, která si zde tak malinko udělala volební kampaň, což ale návštěvníkům vůbec nevadilo (ve všech volbách byla v obci doteď vítěznou stranou a díky politické aktivitě paní starostky se podařilo získat i nemalé peníze na velké investiční akce). Možná naopak, protože se mohli zúčastnit i křtu volebního automobilu lídra ODS za Středočeský kraj pana Petra Tluchoře, který byl hostem paní starostky a aktivně se zapojil i do atrakcí pro děti – opékal si buřtu a nechal se svézt v kočáře. Zde si nemohu odpustit popis fotografie, která je jasnou výzvou pro „politické soupeře“ – Hleďte, kdo pevně třímá otěže ve svých rukou!

Hlavní zde ale byly samozřejmě děti. Ty si

užívaly plnými douškami – vždyť třeba trampolína byla obležena celé 3 hodiny a jen „záchrannáky“ z řad zastupitelů dokázaly zjednat pořádek a pohlídat pravidelnou výměnu skokanů. Koník Ivan měl také perný den: po 3 hodinách projížďek s dětmi měl chudinka doslova „pěnu u huby“ – **VIZ FOTO**

Malé děti si mohly zaskákat v nafukovacím hrazení, starší zkoušely štěstí na chůdách nebo při hře pétangue (to si vyzkoušeli i někteří dospělí), dokonce se svedli i tvrdé boje v ping pongu. Všechno podmalovávala hudba s dětskými písničkami a posleze i rachot praskajících balónek.

Komu vyhládlo, ten si mohl opéct buřtu. Musím podotknout, že „hladových“ bylo hodně, protože věnec buřtů o počtu 250 kusů celý zmizel (a soudek piva se snad vypařil)

V půl třetí se před slavnostně vyzdobenou zrestaurovanou kapličkou sešlo více než 100 lidí, aby se společně zastavili ve spěchu všedních dní, pomodlili se a zazpívali dvě písně za doprovodu kytary pana faráře Jančíka a na závěr po společném Otčenáši sledovali **vysvěcení kapličky** a následného požehnání nejen sakrál-

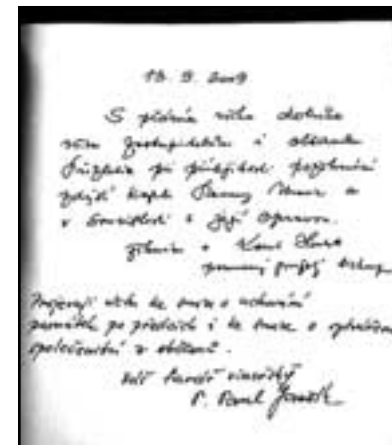
Je tu druhý víkend v září a s ním přichází **přezletické posvícení**. Na Zlatou neděli bylo nejen maso, koláčky a vínečko, ale i něco „pro duši“. U příležitosti opravy kapličky se konalo její znovuvysvěcení za přítomnosti pomocného biskupa pražského, monsignora Karla Herbsta, a duchovního správce farnosti ve Vinohrách pátera Pavla Jančíka.

ní stavbě, ale i všempřítomným, z rukou monsignora Karla Herbsta.

Přítomní církevní hosté poděkovali za možnost zúčastnit se „této společenské události, která dokazuje zájem lidí o církevní stavbu sice malého rozsahu, ale jistě hlubokého významu“. Jak podotkl pan farář, je velká škoda, že se nedochovaly písemné záznamy o stavbě této kapličky a není tak možné zjistit, co vedlo dotyčného či dotyčné k vlastní stavbě.

Svou návštěvu oba církevní hodnostáři zakončili v kanceláři paní starostky, kde na ně čekalo malé posvícenské pohoštění. Zároveň byli kronikářkou obce požádáni o slavnostní zápis při příležitosti znovuvysvěcení kapličky do nově založené Pamětní knihy obce.

Mezitím se již rozezněly tóny lidových písniček ze Západních Čech v podání Špalíčku Praha. Početná kapela v lidových krojích hrála všem přítomným celé dvě hodiny a musím říct, že některé písničky lákaly „ke skoku“. (Jenže nikdo neskákal, tak jsem si dala jen tak pro radost během fotografování kousek tanečku Pata, špička, celá noha) Poslouchalo se, jedly se koláčky a ochutnávalo se víno, hlavně burčák šel doslova „na dračku“.

Byla Zlatá neděle a mně nedalo, abych se nezeptala některých zástupců početných rodin: „Jaký byl u vás posvícenský oběd?“ Samozřejmě vítězila kachnička se zelím, nejlépe obojím, k tomu bramborové i houskové knedlíky. Kaldoun nemohl chybět, no pochopitelně. Někteří dali přednost řízku s bramborovým salátem či nadívanému kuřeti; je ale většinou „omlouvá“, že byli na posvícení minulý týden a jíst kachnu každou neděli, to se fakt nedá.

Na Horní návsi vesele vyhrávala hudba u střelnice, houpaček a nově trampolíny – tady se shromažďovali se svými rodiči hlavně ti nejmenší.

A abych o něco nepřišla, naukoukla jsem i do Horní hospody, kde hrál zrovna pan Zahradníček na harmoniku moje oblíbené Pampelišky.

Teď už jenom Plzníčku na dobré trávení a odpoledne je pryč. Ale že bylo Zlaté! **LČ**

LETNÍ KVETOUcí SOUĹTĚŽE MAJÍ SVÉ VÍŤEZE!

První zářijovou sobotu skončil 2.ročník soutěže „O nejrozkvetlejší okno“; zároveň se letos soutěžilo i v nové kategorii „O nejrozkvetlejší předzahrádku“. Vzhledem k charakterům květinových výzdob v naší obci se spíše „tyto závodní disciplíny“ prolínají a obě letošní vítězky by si kategorie mohly klidně vyměnit.

S uspokojením musím konstatovat, že mne

belková někdy zaskočit vyštípovat i k ní; následoval samozřejmě smích).“

Povídalo by se dál, obzvlášť při jahodovém dortíku a slaných dobrotách o pití nemluvě, ale půl hodina je pryč a nás už netrpělivě čekají vítězky druhé soutěže – paní Pešková a Říhová. Nemáme to daleko, jen do vedlejší zahrady. Po nezbytné gratulaci a focení si musíme jít prohlídnout i zahradu za domem, která nádherně podzimně kvete.

Také si připijeme na počest vítězky a já osobně tentokrát před dortíkem dávám přednost báječnému obložení chlebičky; paní místostarostka si nedá k jídlu nic, protože jak řekl „po 5. hodině už nejím, zkazil bych si postavu“. Tak raději zůstal u sklenky vína.

Slyšela jsem, že máte nějaké

velmi mile překvapil letošní zájem o soutěž, zejména na webových stránkách hlasovalo několiknásobně víc lidí než loni. Doufám, že soutěž nikdo „necinkl“ a za úplatu neposílal hlasy, ale vzhledem k tomu, že se komise ZP s internetovým hlasováním vzácně shodla, budeme spíš za správný považovat názor paní Kubelkové, která si myslí: „díky loňské soutěži se objevilo ve vsi mnohem víc truhlíků s kyticemi a je to hned vidět“.

A zde jsou už zmiňované výsledky:

Nejrozkvetlejší okno měly letos paní **Zdeňka Pešková** a **Lenka Říhová** na Veleňské ulici a **Nejrozkvetlejší předzahrádku** (ale i okno, dveře, schody...) měla paní **Miluška Kubelková**, také Veleňská ulice, která loni byla první „historickou“ vítězkou květinové soutěže.

Slavnostní „ceremoniál“ se konal v úterý 8.9.09 v 18 hodin na „místech činu“. První návštěva byla u paní Kubelkové na její rozkvetlé terase. Paní starostka ing.Vreclionová předala Pamětní list, paní místostarosta Novotný peněžní odměnu a já po gratulaci za komisi ZP vše jako vždy fotila a vyzvíдалa:

Tak jaký máte pocit z tohoto, dalo by se říci, obhájeného vítězství?

„Velmi příjemný (smích), ještě jednou všem za jejich hlasy moc děkuju.“

Byly u Vás letos nějaké novinky v pěstování? (fialové převislé petúnie)

„Sazenice jsem samozřejmě před zasazením nechala zesílit ve skleníku; a to jim možná pomohlo přežít ve zdraví ten letošní silný vítr. Hodně výhonků se polámalo, až jsem měla strach, že se tentokrát kytky vůbec nevyvedou.“

Zbytečně, jsou krásné!

„Však si taky s nimi dávám práci, každý den odstraňuji odkvetlé květy. Ty se totiž musí pokaždé vyštípnout, jinak to nevydrží hezky. Když jsem se vrátila z dovolené, měla jsem jich přes půl kýmle. Ale mě to fakt baví, dokonce i na návštěvě jsem schopná začít hostitelům květy vyštípnout (to inspirovalo paní starostku k dotazu, zda by nemohla paní Ku-

úžasné sazenice až z Mělníka? (převislé červené pelargónie)

Paní Říhová: „Pracuji v pražském přístavu a kolegyně z mělnického přístavu mi objednala sazenice tam. Viděla jsem pelargónie u ní doma, kdy v době nejlepšího květu visely z balkonů jako vodopád. Prý mohou dosáhnout délky až 4 metrů. To jsem fakt neodolala a letos je první zkoušíme; dokonce jsem pro ně ani nemusela do Mělníka, přivezl mi kolega a já je jen přeložila do auta a odvezla domů.“

Hezký. A maminka je zasadila, že.

(smích) a paní Pešková: „Ale ne, sázely jsme je společně. Jen ty vichřice je stále lámaly a i když jsme je dopěstovaly ve skleníku (všichni potenciální budoucí vítězové **POZOR! bez skleníku to asi nejde!**), vítr je dost poničil. Je to škoda, takhle jsme nemohly zjistit, zda skutečně dorostou takové délky. Příští rok to bude určitě lepší.“

Takže stačí pořádně zalít a hotovo?

Paní Pešková i Říhová: „Ale kdepak, každý den je potřeba odkvetlé květy odstranit, to není jen tak. Když chcete mít krásné kvetoucí truhlíky, to se jim musíte opravdu věnovat.“

A to je nejspíš pravda a vůbec si nemyslím, že by zde nějaká soutěž hrála hlavní roli. I když vyhrát je samozřejmě krásné. Děkujeme za pohostění, vítězky děkují za „výhru“ a cestou k brance si tato děkování ještě několikrát vyměníme.

Byl to příjemný podvečer a už se opravdu těším na příští ročník a věřím, že se objeví rozkvetlých oken, schodů, dveří, teras a předzahrádek ještě mnohem mnohem víc a obhájit vítězství bude opravdu „tvrdý oríšek“. **LČ**

Obecní pranyř...

aneb chytěte se už za nos!

Vážít si práce někoho druhého, to je vlastnost, která někomu opravdu chybí. Po odstranění nájezdu na deponku na konci Ctěnické ulice bylo potřeba upravit svah nad cestou, aby letní prudké deště nespľachovaly půdu na cestu. Pracovníci OÚ zde strávili hodně času při odstranění kamenů a zasazení trávy. Sice přišel déšť (počasí neporučíme), ale vodou vzniklé erozní rýhy NIKOHO neopravňují tímto svahem jezdit autem a zbývající trávu zničit!!!

Krádeže plastových cedulí s označením názvů ulic Hrušková a Pod Hájem - to musela snad být jenom hodně „blbá“ zábava! A dokonce se kradou i kameny na předzahrádkách jako v ulici Hruškové!

Základní pravidlo provozu na křižovatkách neoznačených dopravními značkami hlavní a vvedlejší ulice zní jak? Platí přednost PRAVÉ RUKY! Ulice Zahradní je toho jasnou ukázkou. Zcela záměrně zde nejsou dopravní značky, protože dávat přednost zprava je jedinou možnou cestou, jak usměrnit řidiče a skutečně je donutit jezdit touto novou ulicí POMALU! Ten, kdo nedal přednost autu jedoucímu z Akátové, si to už určitě pamatovat bude, zejména při platbě za opravu auta!

Kdopak asi potřeboval odpadkový koš ze Ctěnické na křižovatce rybník-zámek? Zase to bude obec, kdo bude kupovat nový koš, protože ten ukradený býval dost využíván a o to samozřejmě šlo.

Vodoteč pod obcí směrem na Vinoř alias strouha pod Bervidem, tak to je kapitola sama pro sebe. Vyústění „dešťové kanalizace“ vypadá jako vyústění žumpy. A nebo že by někde přšly z nebe mydliny a snad i h...? Už aby uplynula lhůta dvou let pro napojení se na obecní kanalizaci bez placení poplatku za zhodnocení pozemku a on to kamerový krtek zjistí! Jak k tomu asi přijdou noví obyvatelé Zlatého kopce, kteří se budou brzy stěhovat do svých nových bytů a tyto „krásy a vůně“ jim potečou pod okny?

Loni na jaře se podařilo přesvědčit vodošpodaře, že Prostředňák je potřeba vyčistit; dokončeno bylo v dubnu. Jenže ouha! S výstavbou Zlatého kopce se potok proměnil jednak v odpadkový koš procházejících dělníků, a dále... to se vlastně ani nedá poznat, že je zde potok!

A stále dokola bude obec uklízet něčí soukromé odpadky - na Ctěnické, Vinořské a staré části Topolové. Nechci na igelitových pytlích odložených u kontejnerů na tříděný odpad hledat pozitivu typu: „hlavně, že to neleží v příkopě“, chci dotyčné přistihnout a...

Nepopovídat si s panem Vojkou, to už se opravdu nedalo odkládat. Kdykoliv jsem hovořila s nějakým Přezletákem o sportu v obci, vždycky se řeč dostala na pana Vojku, „který Vám k házené (ale i hokeji a gymnastice) řekne nejvíc“. Kdo jiný by také měl o sportovních aktivitách v obci vědět nejvíc než člověk, který sportu zasvětil skoro celý svůj život, a který aktivně sportoval už za první republiky. Letos v červenci oslavil úctyhodné 93.narozeniny a v Přezleticích zatím prožil 92 let.

■ Tak to jste ale opravdu přezleták jak se říká „každým coulem“.
„To určitě, vždyť já jsem se do Přezletic přestěhoval, když mi byl jeden rok, a přestěhovali jsme se sem z Vinoře.“

■ A bydlíte pořád v tomto domě, ne?
„Ale kdepak. Nejdřív jsem bydlel s rodiči a po svatbě v roce 1941 se slečnou Tučkovou z Javorové ulice jsme nějakou dobu bydleli u jejich rodičů. Pak jsme se chtěli osamostatnit a vystřídal jsem v Přezleticích několik podnájmů v domech, které byly zrovna volné. Až v roce 1954, kdy moje žena začala pracovat v místním JZD, dostala půjčku od Ministerstva zemědělství na stavbu domu, který musel být postaven do dvou let. To víte, peněz jsme moc neměli a tak jsme si vybrali typizovaný domek č. 111 a začali stavět. (Podobnou půjčku dostali i další členové JZD a tak byly postaveny stejné domky i v ulici Javorové. Dům už prošel řadou stavebních úprav, aby se přizpůsobil potřebám bydlení 3 generací). Stavěli jsme svépomocí, a to nejen rodinné domky, ale i v Akcích Z jsme postavili v Přezleticích kravín i prasečák a v 60. letech Kulturní dům za Maštaliřovou hospodou.“

■ Ženil jste se na tu dobu relativně pozdě. Co Vás k tomu vedlo?

„Prostě jsem neměl čas (smích), vždyť já vlastně celý rok sportoval. Přes zimu jsem hrál hokej, přes léto se hrála házená a mezi tím jsem cvičil v Sokole, dělal jsem sportovní gymnastiku.“

■ A to všechno v Přezleticích?

„Později ano, ale s házenou jsem začínal ve Vinoři a s hokejem vlastně taky. Hokej se hrál na velkém rybníku v Obůrkách a pak jsem spolu se dvěma spoluhráči přešel do Kbel. Tam se hrálo na rybníku před zdravotním střediskem, který byl v té době daleko větší. To byly tenkrát zimy - rybník zamrzl na Barboru a led vydržel až do dubna. Hrál se 3.třída a já jako útočník nebyl vůbec špatný. Jednou jsme hráli proti oddílu HC Štvanice (ten vznikl rozpadem LTC Štvanice na dva kluby - HC a LTC, které tak musely začít hrát od nižší soutěže; takže tam hráli ligoví hráči) a po 1.třetině jsme prohrávali jen 1:3 a ten gól

Na slovíčko... ...s panem Josefem Vojkou

jsem prosím pěkně dal já. No a pak nám jich nasázeli ještě 8. Pro své výkony jsem měl i nabídku přestupu do vedoucího týmu Budyně n/Ohří, ale to bych nemohl hrát házenou a dělat gymnastiku, a to jsem nechtěl.“

■ Tak to bylo částečně o hokeji a co ta házená?

„Ačkoliv jsem hrál za Vinoř, přišel za mnou obchodník pan Horák, že by chtěl, aby se házená hrála i v Přezleticích (stále jsme v první republice). Peníze pro něj nebyly problémem a tak nechal vybudovat hřiště na místě ulice Na

Váze (zde bývala skutečná váha na vážení cukrovky) a přemluvil pár hráčů z Čakovic, kteří hráli 2. ligu, aby šli hrát za Přezletice. Dlouho to ale nevydrželo, protože na hřišti nebyly ani šatny a hráči se vrátili zpátky do Čakovic.“

■ Víte, že hokej a házená se hrály i po skončení války.

„Ano, to se hrálo. Místní Sokol dostal od obce do pronájmu hřiště u rybníka, kde jsme hráli Českou házenou až do roku 1964.“

(Česká házená se opětovně začala hrát v roce 1960 a začínali zde mladší žáci. Tomu také odpovídaly výsledky - většinou 10 až 20: 0 pro soupeře. „Ale po čtyřech letech jsme vyhráli Krajský přebor a zúčastnili se Mistrovství republiky v Plzni, kde jsme nakonec skončili na 4.místě“ vzpomíná Josef Vojka ml., který byl vyhlášen nejlepším střelcem krajského přeboru a po skončení házené v Přezleticích hrál dva roky 1. ligu České házené v Čakovicích.)

„No a přes zimu se hrál hokej, vždyť se Přezleticím kvůli tomu říkalo Švédsko. Já jsem ale po roce 45 dostal jako funkcionář TJ Sokol

Přezletice za úkol rozvíjet sport v obci - přes základní sokolské cvičení až po gymnastiku.“

■ Tak povídejte o gymnastice, to ještě neznám.

„Sice jsem aktivně cvičil ve Vinoři, přesto jsem za podpory pana Jeřábka ze zastupitelstva Přezletic (podporoval v obci sport a kulturu a dokázal z rozpočtu získat peníze na pořízení

náradí za cca 52 tisíc) začal vést cvičení. Cvičilo se v sále za Maštaliřovou hospodou, ale tyto místnosti z pískovce začaly být dost nebezpečné, tak se všechno zbouralo a v Akci Z se v 60. letech postavil Kulturní s krásným sálem. A to už bylo něco jiného a také zájemců o cvičení bylo daleko víc, vždyť tady se cvičilo od žáků až po dospělé. Žáci a žákyně ale bývali vždy nejúspěšnější.

Vždyť na Krajských závodech ve sportovní gymnastice dokázalo družstvo vybojovat 2.místo mezi městy jako Kolín, Poděbrady, Kladno či Mladá Boleslav.“

■ To je na tak malou obec velký úspěch. To jste trénoval všechno sám? Kde jste na to bral čas?

„Každý den jsem v 17,10 přišel z práce, vzal tašku na sport a šel do Kulturního; no a o víkendy byly závody. (To byl život!) Měl jsem prostě úžasnou ženu. S trénováním mi pomáhaly moje odchovankyně Světlana Tupáková a Maruška Špánková, které vedly ty menší. (mezi bývalé cvičenky a cvičitelky patří i Majka Šulová, která již mnoho let vede své studio ve Vinoři) Úžasné byly i Marie Reichertová a Vrbová, které se věnovaly základní TV včetně nacvičování různých společných skladeb, a to i spartakiádních, a místní holky cepovaly tak, že se vždy dostaly v té ohromné konkurenci se spartakiádní skladbou dorostenek, žákyň i žen až na Strahov.“

■ Úžasné. Co ale současnost?

„Já jsem skončil s aktivním trénováním v roce 1987. Připravil jsem ještě svou poslední Akademii (byly zde pravidelně 2x do roka a bývaly rozdělené na ukázky sportovní a hudební - ty zase připravoval pan Hulička) v květnu. Tam jsem dostal támhleto broušenou vázu (ukazuje na polici) jako poděkování za celoživotní sportovní práci a rozvoj sportu v Přezleticích.“

■ Moc krásná. Gratuluju.

„Pak se po revoluci přišlo o Kulturní a bylo po přezletickém sportu. Náradí se složilo k Holešákům a „zátáhla se opona“. Kdo měl zájem sportovat, musel do jiných oddílů. Škoda.“

To tedy je a velká. Děkuji panu Vojkovi za ty skoro dvě hodiny, které jsem strávila s člověkem, ze kterého i přes jeho úctyhodný věk číší radost z prožitého, hlavně sportovního života. Takových lidí, kteří svůj volný čas věnují jiným, je opravdu poskrovnu; i když samozřejmě bez podpory a hlavně tolerance ve vlastní rodině by to vůbec nešlo. Přesto i spíš proto „klobouk dolů“. LČ

MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘEZLETICE

V současné době dále probíhá příprava výstavby mateřské školy na pozemku parc.č. 255/2. Areál MŠ je umístěn v jeho jižní části. Část tohoto pozemku je pak v souladu s návrhem vypracovávaného nového územního plánu obce vyčleněna na komunikace a veřejná prostranství a část je ponechána bez využití.

Projekt byl na základě výběrového řízení zadán společnosti CzC – projektový servis, spol. s r.o., která pod vedením Ing.arch. Borka Strádala dokončuje projektovou dokumentaci pro územní a stavební řízení. Předpokládá se, že na přelomu tohoto a příštího roku bude vydáno stavební povolení a následně bude zahájena vlastní výstavba.

Mateřská školka je navržena jako dvojtřídní s kapacitou 2 x 24 dětí s tím, že zázemí školky je dimenzováno tak, aby kapacita mohla být zvýšena krátkodobě (na výjimku HS) až na 2 x 28 dětí. Mateřská škola má navrženu vlastní varnu s kapacitou umožňující i výdej jídel „přes ulici“.

Rodiče s dětmi vstupují do školky z jihu, kde je ve středu umístěna vstupní část a ředitelna a zázemí pedagogického personálu. Po

stranách jsou pak jednotlivá oddělení MŠ s příslušným hygienickým zázemím. Prostory pro děti – herna, ložnice i jídelna, jsou koncipovány jako jednoprostorové s vnitřním optickým členěním, mj. i vloženou oblou stěnou, navozující pocit měkkosti interiéru.

Varna je umístěna v severní části středního traktu a má samostatné vstupy pro zásobování, odvoz odpadků a výdej jídel „přes ulici“. Do střední části mezi varnu (expediční chodbu) a zázemí personálu bude vloženo provozně – technické zázemí školky.

Hmotově je objekt MŠ koncipován jako trojlodní jednopodlažní dispozice na jednoduchých obdélníkových půdorysech. Jednoduchost řešení včetně jeho hmoty je zvýrazněna v pultových střechách obrácených proti sobě. Při vstupu od jihu pak zvýrazněná hmota střední části navádí přímo ke vstupu do objektu, zatímco snížená křídla se rozmlhují prostřednictvím navazujících pergol a teras do obytné části zahrady. Nasazení vstup do areálu je přímo proti vstupu do objektu a vzdálenost mezi nimi je rozbita pergolami.

Hlavním materiálem je obklad z umělého

kamene v kombinaci se dřevem a kontaktním zateplovacím pláštěm – strukturovanou omítkou, která je použita ve střední části k prosvětlení a vylehčení fasád.

Vlastní budova mateřské školy je situována do severní části pozemku. Před objekt jsou předloženy venkovní obytné plochy – kryté terasy a pergoly, na které navazuje obytná (herní) část zahrady. Střední chodník rozděljuje dále zahradu na dvě části – v levé jsou převážně prolézačky, houpačky a další vybavení dětského hřiště, zatím co napravo od vstupu jsou ponechány rovinné volné travnaté plochy pro hry.

Výhodou tohoto řešení je i to, že při odpoledním zaměštnání venku rodiče přicházejí okolo hrajících si dětí a pedagogického personálu, který tak snadněji kontroluje vstup do areálu a předává jednotlivé děti rodičům.

Herní část zahrady je fyzicky oddělena od dalších částí areálu, zejména od zásobování objektu, čímž se výrazně snižuje možnost zranění dětí.

Zásobování objektu je samostatným vjezdem na severní část pozemku.

Ing. arch. BOREK STRÁDAL

tedy moc díky paní Ladislavo Kopáčové (starší), Květo Loučkové, Ludvo Dobiáši a Mirku Vocásku. A také moc díky pane Bočane z Pohostinství Na statku za celé občerstvení, o které jste se nám postaral.

● **Kdo byl na posvícenském odpolední u obecního úřadu, ten mohl ochutnat výtečné koláčky, které byly volně k dispozici na jednotlivých stolech. Moc děkujeme paní Mesnerové, která je pro vás upekla.**

● Děk patří i paní A. Voldřichové za pravidelný úklid kolem kontejnerů na tříděný odpad na Vnořské ulici. Je skvělé, že jsou mezi námi lidé, kteří dokáží „dotřít“ odpad po jiných; protože jim to prostě nedá.

● **A na závěr je spíše „smeknutí klobouku“ nad prací paní Ladislavy Kopáčové, Květy Loučkové, Ludvy Dobiáše a Mirka Vocásky, kteří v neděli dopoledne ve svém volném čase připravili tak skvěle prostor před OÚ pro posvícenské odpoledne; za to též poděkování Ladce Kopáčové. Jirkovi Malému děkujeme za skvěle upravený prostor před kapličkou, aby mohl být vskutkem důstojným prostředím pro její znovuvyvěšení. ZO**

PODĚKOVÁNÍ

Dlouho tato rubrika „spala“, ale na popud paní zastupitelky Rachové je potřeba vy-zdvihnout a chválit ty, kteří jsou ochotní „něco pro obec udělat“. Takže jedem:

● Velký dík patří panu Mesnerovi za nápaditou a nezištnou pomoc, kdy z vlastní iniciativy nechal navězt recyklát na prostor podél zdi u Křenů a vytvořil tak zde prostor pro bezpečné parkování automobilů (sice to není ideální parkoviště, ale alespoň si nikdo nezničí kola).

● Děkujeme i obyvatelům ulic Pod Vnoří a Hruškové: panu ing.Šaškovi, ing.Švrčinovi a panu Muzikářovi, kteří „vlastními silami“ vybudovali systém odvodnění této lokality, a to i včetně dokončení stavebních úprav podél chodníku do Vnoře, a stále se o funkčnost tohoto systému starají.

● Paní Michalcové, panu Tuláčkovi a Ondřichovi bychom rádi poděkovali za zalévání půdopokryvných rostlin a trávniku v Zahradní ulici.

● Děkujeme starostovi Vnoře panu Švarcovi za dokončení chodníku do Vnoře.

Zatáčka u Ctěnického háje tak snad bude konečně bezpečná pro všechny malé i velké pešáky.

● Rádi zde budeme děkovat všem občanům, kteří se snaží udržovat prostory před svými domy upravené, protože se nám bohužel zdá, že jich je čím dál tím méně. Zaměstnanci OÚ tak mají více práce s údržbou všech zelených ploch a vzhledem k rychle rostoucí zeleni se může stát, že to u vašeho domu nebude „típ top“ hned, ale třeba až za týden.

● Chtěli bychom poděkovat střeleckému oddílu Přezletice za pravidelné vysypávání košů u rybníka ve Ctěnicích.

● Rádi bychom také poděkovali řadě dobrovolníků, kteří moc pomohli s organizací našeho Rozloučení s prázdninami. Tak

HISTORICKÉ DR(O)BEČKY

Je spousta míst, respektive částí obcí, kterým se léta říká **Kocanda** či na Kocandě a většinou zde bývala zájezdní hospoda. I v Přezleticích v severní části obce je. Co to ale vlastně Kocanda může být?

Náhodou jsem narazila na velmi zajímavý názor na vznik tohoto jména, ke kterému došli někteří historikové. Původ lze hledat jak jinak než v němčině, která byla v Čechách nějaké to století velmi používaných jazykem. Zájezdní hospody na místech dnešních Kocand byly stavěny s určitou přesností na kupeckých a formanských cestách, tzn. kdy koně táhnoucí naložený vůz se zbožím potřebovali nutně odpočinek či přímo výměnu. Kupci už toho lidově řečeno „měli také dost“ a při spatření hospody vydechli jen úlevně „GOTT SEI DANK“ (díky Bohu), což foneticky znělo prostým lidem jako **gotsandank**. TS se vyslovuje jako C a zaměnit G za K je ve střední Evropě hrozně jednoduché, vždý i pozdrav v Krušných horách Pozdrav Pámbu – Grüss Gott se vyslovuje jako Krüss Kott, a spolknout neznelé NK šlo jako po másle a KOCANDA byla na světě.

Kaplička Pany Marie

Na Dolní návsi je jedna z dominant naší obce, postavená v roce 1897 na počest Panny Marie. Jméno Marie je svázáno i s datem přezletického posvícení, které se slaví druhou nedělí v září, tzn. v dny jejího svátku. Letos se kaplička dočkala „nového kabátu“ včetně úpravy ozdobných vlysů a štuků a její krásu posvětil na našem posvícení i pan farář z Vnoře.

112 let kapličky je úctyhodných a tak si připomeňme alespoň na fotografii osobu

stavitele pana Václava Loučku i obrázek, jak kaplička krátce po dostavění vypadala.

Posvícení

„Po skončení žní se v Přezleticích slavilo posvícení, které připadalo na 8. září podle kapličky na návsi zasvěcené Panně Marii“, vzpomíná paní Adamcová.

„Před tím už se celý měsíc vykrmovaly husy, a to šiškami z pšeničného šrotu opečenými na plotně. Takové huse se omezil pohyb, usadila se do malé ohrádky, aby se nemohla moc pohybovat a hospodyně ji

maličko podlila vodou a v pekáči upekla dozlatova. Největší pochoutkou byla husí játra, pěkně prorostlá sádlem, okouřená hřebíčkem a upečená na sádle. Byla to vlastně játrová paštika. Játrovou nádivkou se také plnil husí krk a upeklo se to jako salám spolu s husou. Upečený krk se krájel na tenké plátky jako šunka. Podobně, jenže o něco méně tučná byla i kachna. Když se čekalo více hostů, pekly se 2 – 3 husy, kuřata, holoubátka atd. Současně se zadělávalo na speciální posvícenské koláčky z kynutého těsta, plněné jablkovou, makovou a tvarohovou

dvakrát denně krmila těmi šiškami. Husu posadila na zem před sebe, každou šišku namočila do vody, aby lépe klouzala do krku a nacpala ji huse do volete. A to tolik, aby měla vole plné až k zobáku. Pak ji posadila zpátky do ohrádky, dala jí tam misku vody a husa čekala na druhé krmění. Přitom zdárně nabývala na tloušťce, hlavně na sádlo. Před posvícením se zařizla (krev odchytala a usmazila se na cibulce). Vymáchlala ve vřelé vodě, aby se peří snadno oškubalo, vykuchala (z drůbků se uvařila výborná polévka – kaldoun, s máslovou jíškou a játrovými knedlíčky). Očištěná husa se posolila, posypala kmínem,

posypané drobenkou a zdobené hroznkami a mandlemi. Specialitou byly kulaté, malinké koláčky tzv. „jednohubky“. Peklo se z několika kil mouky. Upečené se z plechu vysypávaly na rozprostřenou slámu, hodně pokukovaly vanilkovým cukrem a po vychladnutí se ukládaly do velikých mís. Podělovali se jimi posvícenští hosté a jedly se odpoledne jako moučník s kávou nebo s čajem s rumem. Ke koláčům se jako výslužka přidával každému hostu pořádný kus upečené husy. Kdo přišel na posvícení jako host, byl pohoštěn a obdarován výslužkou.“

LČ

XXIII. ROČNÍK FOTBALOVÉHO MEMORIÁLU „O POHÁR MILANA JAVORNICKÉHO“

Dne 11. 7. 2009 proběhl na hřišti v Přezleticích již XXIII. ročník tradičního fotbalového memoriálu „O pohár Milana Javornického“. V letošním roce se ho netypicky zúčastnilo 9 týmů. Jak se v posledních letech ukazuje je zájem o sportování poněkud menší a to zvláště u mládeže.

postoupily, stejně tak jako pořadající tým SK RSC Přezletice a tým Kubelkových Povstalců za který též nastoupili někteří naši spoluhráči z Hanspaulské ligy. Více štěstí měli ve vyřazovacích bojích týmy Radonic, Hasičů Praha, M-BUBO a obhájce loňského prvenství RFC M.O.R.D.

V semifinále se pak tyto týmy utkaly o postup do fi-

Ještě pro úplnost musím dodat, že titul nejlepšího brankáře získal zástupce týmu Hasičů Praha a nejlepšího střelce měl v kádru vítězný tým RFC M.O.R.D.

Poděkování patří taktéž delegovanému rozhodčímu od Pražského svazu malého fotbalu za jeho vyrovnaný výkon a vytrvalost, jelikož turnaj trvá prakticky celý den od 8.00 hodin do 18.45 hodin, kdy bývá vyhlášení vítězů.

Zároveň také děkuji kolektivu „Občerstvení“ v čele s Mirkem

nále turnaje, kde se pak následně střetly týmy loňského a předloňského vítěze, tedy RFC M.O.R.D. a Radonice. Po úporném boji, kdy už vše vypadalo na remízu 2:2 a následující penaltový rozstřel, dokázal tým RFC M.O.R.D. nečel 2 minuty před koncem vstřílit šťastnou branku, která nakonec rozhodla o jejich obhajobě loňského vítězství. O třetí místo se již před finálovým utkáním porvaly týmy Hasičů Praha a M-BUBO. Překvapivým vítězstvím a kolektivně bojovným výkonem si pozici na stupních vítězů zajistili Hasiči Praha.

Heglasem a Pavlem Pokorným, který se celý den vzorně staral o přísun tekutin a dobnost pro žízňivé a hladově hráče i diváky.

Na závěr bych chtěl také poděkovat za podporu při přípravě a úklidu turnaje panu místopředsedovi a všem pracovníkům technických služeb, kteří poskytli jak techniku, tak své pracovní nasazení.

S pozdravem sportu zdar a fotbalu zvláště se můžeme těšit na příští již XXIV. ročník. Zároveň doufám, že si všichni užili pěkný sportovní i společenský zážitek.

TOMÁŠ ŘÍHA
– ředitel turnaje

Turnaj tak byl rozlosován do 2 skupin, přičemž 1. měla pouze 4 týmy. Pro postupový klíč byl tedy zvolen systém jako při účasti pouze 8 týmů (po 4 ve 2 skupinách), které se pak utkají proti sobě ve čtvrtfinále v obráceném pořadí (1. se 4. ze druhé skupiny atd.). Jediným vypadnutým tý-

mem se tak stal 5. v pořadí ve skupině B, tým Hospody „U Kačera“ z Víněře.

Základní skupinu A vyhrál v letošním ročníku tým Víněře a základní skupinu B vyhrál tým PDP Radotín. Oba týmy však měli ve čtvrtfinále smůlu do dalšího boje o medailové umístění ne-

POTŘETÍ KACOLI

Třetí kolo seriálové pony soutěže O pohár Prahy se konalo 29. srpna v jezdeckém areálu v Praze - Ctěnicích. Seriál pořádá již sedmý rok Sdružení sportovních klubů ve spolupráci s Magistrátem hl. města Prahy.

Týden po národním ponyšampionátu byla účast nižší než při druhém kole, ale nechyběla průběžně vedoucí a doposud dvojnásobně vítězná Denisa Kacoli na CIBI 1 (Parkur Klub Děčín). Ta byla opět nejúspěšnější. Nejprve zvíťazila v zahajovacím ponyhandicapu, který se tentokrát jel jako Cena Sedlár-

ství Jan Hauzr. Denisa Kacoli byla nejlepší i v hlavní soutěži ponyhandicapu -S-. Té poskytla záštitu náměstkyně primátora Prahy Markéta Reedová. Denisa Kacoli tak zatím vede celý seriál s maximálním ziskem 30 bodů. Závěrečné kolo celého seriálu je na programu 11. října a pořadatelem je JS Cisařský ostrov.

Denisa Kacoli na CIBI 1 jako vítězku 3. kola seriálu O pohár náměstkyně Prahy, dekoroval ve Ctěnicích nejenom ředitel seriálu Jan Vávra, ale i starosta Prahy 9 - Víněře František Schwarz a starostka Přezletic Veronika Vrečionová

SWEDEN CUP 2009

Již 4. rokem se každou poslední srpnovou sobotu hraje na přezletických tenisových kurtech nohejbalový turnaj s názvem „Sweden Cup“. Letos poprvé bylo přihlášeno více mužstev než kdy jindy - 16 týmů, ale tým Kormošů nedorazil, tak bylo rozděleno zbylých 15 týmů do 4 skupin, kde se hrálo systémem „každý s každým“. Dva lepší i dva horší celky postupovaly do dalších skupin, které potom rozpletly tajemku postupového klíče do pavouka. Každý s tímů tak měl zaručeno dostatečné nohejbalové vyžití a ti nejlepší museli potvrdit i dostatečnou fyzickou kondici. Někteří mužstva proto zvolila taktiku s náhradníky, jiná se spolehla pouze na tříčlenná družstva. Týmu Sršňů se bohužel tato tříčlenná taktika nevyplatila - i když od začátku dokazovali svou technickou kvalitu, v boji o 3. místo jasně prohráli s týmem „Young Boys 1“ jen díky nedostatku sil.

Ve finálovém boji se utkal tým z Přezletic „Dream Team“ s týmem „Podolanka“, který minulý rok skončil na druhém místě a předešlý turnaj, i když v trošku jiném složení, dokonce vyhrál. Dream Team po několika méně úspěšných účtech v minulých

ročnících letos hned od začátku naznačoval, že míří hodně vysoko. Ve skupinách se jasně pohyboval na vedoucích příčkách, ale ve finále to už tak jasné nebylo. Technicky lépe na tom byl tým z Podolanky, ale vnitřní síla Dream Teamu hnaná diváckou podporou finálový zápas velmi vyrovnala. Po třísetové bitvě nakonec vítězství získal tým z Přezletic a udělal tak radost všem, kteří čekají na návrat putovního poháru zpět do pořadatelské obce. Oslavy proběhly v tradičním rytmu. Vyhlášení 3. místa „Young Boys 1“, 2. místa „Podolanka“ a vítězného „Dream Teamu“ završila sprška ze šampaňského a fotografování nejlepších týmů.

Počasí nám přálo i letos tak doufáme, že příští rok bude taky krásně, a že účast bude minimálně stejná a úroveň mnohem vyšší.

Jiří Krejčoves,
ředitel turnaje

ZÚČASTNĚNÉ TÝMY:			
skupina 1	skupina 2	skupina 3	skupina 4
Vožralové	Sweden Team	Jenštejn dorost	Stříbrní
Splávek	Podolanka	Young Boys 1	Arsenal
Ruda Team	Sršni	Mára Young Boys 2	Pištek
Kormoš	Malmö FF	TipSport	Dream Team

AKADEMICKÉ MISTROVSTVÍ ČR

Přezletice získaly podium! Gratulujeme Petrovi Dvořákovému za 3. místo na střelckém akademickém mistrovství ČR, které získal v disciplíně „libovolná malorážka 60 ran vleže“ v kategorii mužů. Každý medailový úspěch sportovce z naší stáje ještě malé obce je potřeba „pořádně rozhlásit“, přestože sám dekorovaný má trošku jiný názor: „Na druhou stranu to pro mě není kdovíjaký výsledek. Loni jsem například na tomto závodě vyhrál.“ LČ

Sportovní střelecký klub Přezletice zve do svých řad všechny mladé zájemce o střelbu ze vzduchové pušky pro kategorii 8 – 14 let.

Od října se začíná trénovat ve společenském sále OÚ Přezletice, vždy v úterý od 16 hodin. Bližší informace podá trenér mládeže Jiří Novák osobně či na tel.čísle 605 101 126.

PŘEZLETICKÝ HYDE PARK

1. Trošku jiní sousedé

V prázdninových novinách mne zaujal článek o nových živočišných druzích, které se poslední dobou začali vyskytovat v našich zeměpisných šířkách – týká se to zejména exotických zvířat, která asi své majitele omrzela nebo vyrostla natolik, že se stala obtížnými či prostě jen tak zmizela z domova. Raději ani nechci vědět, kolik majitelů nenahlásí ztrátu nějakého toho krokodýlka (viz loňský rok ve Kbelích), hada (doufám, že alespoň škrtiče) nebo nějaké přítulné „domácí“ šelmy. Pavouky obřích rozměrů ani nezmiňuji.

Jsem ráda, že jsem článek četla, protože tím se asi vysvětluje moje letní příhoda od Prosděňáku kousek pod zahrádkami. V místě, kde stojí na břehu stará vrba, na které děti postavily stromový domek, a kde dělá potok jeden ze svých meandrů, vyhřívala se na sluníčku ŽELVA! Krunyř měla krásně tmavě zbarvený o velikosti dobře 35 centimetrů. Promula jsem si oči, ale želva tam byla pořád. Rozhlížela jsem se, jestli není někdo kolem, někdo kdo vzal želvu na procházku do přírody (vlastně spíš k vodě), ale nikde nikdo.

„To přece není možné, aby v Prosděňáku žily želvy! A ještě takové velké“, pomyslela jsem si a chtěla si želvu prohlédnout zblízka. Jenže bych musela přeskočit potok a protože jsem venčila psy, kteří milují vodu a bláto, musela jsem je dát nejdřív domů. Mít místo žlutých labradorek dvě zabahněná mokrá prasátka, to jsem fakt nechtěla. Neměla jsem to daleko, ale než jsem se vrátila, želva udělala frnk a byla pryč. Prohledala jsem marně i kousek břehu, ale bylo tam ostružiní a vysoká tráva, kam si želva mohla v pohodě zalézt. Škoda.

Od té doby se při venčení psů nikdy nezapomenu podívat dolů k potoku, ale želvu už jsem nikdy neviděla. A tak jenom stále přemýšlím, kde se tam asi vzala, jak dlouho tu žije, kde přezimovala a proč se mně nechce znovu ukázat. Třeba ji někdo spatlíte. LČ

2. Smutné povzdechnutí

Po mé tříleté působnosti v zastupitelstvu obce jsem zatím bohužel došla ke zjištění, že většina občanů v obci umí spíše nadávat a kritizovat než pomoci. Všichni by chtěli, aby Přezletice vypadaly jako Víněře (zároveň však zůstaly vesnicí!), ale pokud možno hned, jako mávnutím kouzelného proutku, a ne stavebními pracemi či svou případnou pomocí. Ale to opravdu není v našich silách!

Kritizovat umí každý, pomoci už málokdo. A to je alespoň pro mne opravdu smutné zjištění. Bohužel „není člověk ten, který by vyhověl lidem všem.“

ILONA ŘACHOVÁ,
Komise pro správu obce a zastupitelka